

[Ministeren for offentlige Arbejder.]
 venuet af Motorafgifterne; og det er derfor i Forslagets § 7 fastsat, at det hertil fornødne Beløb indeholdes forlods ved de aarlige Fordelinger af disse Afgifters samlede Provenu. Det Beløb, der herefter bliver at indeholde i disse Afgifters Provenu, er afhængigt af, i hvilket Omfang den ved Forslaget givne Adgang til at erholde Beløb udbetalt benyttes. Hvis de 75 Mill. Kr. ydes fuldt ud, vil de Beløb, der vil være at indeholde i Motorafgifterne til Forrentning og Amortisation, ikke antages at overstige et Beløb af 6½ Mill. Kr. om Aaret i de Aar, hvor saavel Forrentning som Afdrag finder Sted, idet Obligationerne tænkes afdraget i 20 Aar fra og med Finansaaret 1932—33.

I de tre Finansaar forud for Afdragsperioden vil der kun blive Tale om Renterne, som i Finansaaret 1930—31 højst vil kunne andrage 1 875 000 Kr. og i 1931—32 højst 3 125 000 Kr., medens der i Finansaaret 1929—30 paa Grund af det fremrykkede Tidspunkt kun vil blive Spørgsmaal om et mindre Rentebeløb. Man regnede i sin Tid med, at Vægt- og Benzinafgiften efter Motorafgiftsloven af 1. Juli 1927 vilde give ca. 20 Millioner, og at Omsætningsafgiften vilde give ca. 6 Mill. Kr., i alt ca. 26 Mill. Kr. I Finansaaret 1928—29, det første Finansaar, hvor den nye Afgiftslov fuldt ud har virket, har Vægt-, Benzin- og Omsætningsafgiften i alt andraget ca. 36 371 000 Kr. For Finansaaret 1929—30 og det kommende Finansaar kan man antagelig vente, at Afgifterne vil indgaa med samme Beløb, muligvis med en mindre Stigning hvert Aar. Vi har derfor ikke taget i Betænkning for at afhjælpe Arbejdsløsheden og sætte Kommunerne i Stand til i saa høj Grad som muligt at tilbyde Arbejde i Stedet for Understøttelse og for samtidig at fremme Udførelsen af de Vejarbejder og den Vejregulering, Motorafgifternes Oprævning bl. a. tager Sigte paa, at lægge forskudsvis Beslag paa en Del af Motorafgifterne for de kommende Aar. Jeg tror, at denne Lov vil være af meget stor Betydning for samtlige Landets Kommuner. Overalt er der Vejarbejder, som trænger sig paa, og som man gerne vil have udført, hvis man kan afse Penge hertil. Som før oplyst, er der forskellige Kommuner, der for Tiden overvejer, hvorledes de skal skaffe sig Midler til saadanne Arbejders Udførelse, og rundt i Sognekommunerne vil der være meget godt Vinterarbejde at anvise, ved Afgravning af Bakker, Udvidelse af for smalle Veje, Udretning af bugtede Veje og meget andet, som der ved denne Lov kan skaffes Midler til.

Vi har i den Forventning, at denne Lov hurtigt vil kunne fremmes, medtaget indeværende Finansaar blandt de tre Aar; i hvilke Beløbet stilles til Kommunernes Raadighed, og det ligger nu i Rigsdagens Hænder at fremme Lovforslaget; saa at Pengene snarest kan stilles til Kommunernes Disposition. Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til hurtigt og velvillig Behandling.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Reglerne for Indkomst- og Formuebeskatningen til Staten.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2237; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 52).

Sagen sattes til Forhandling.

J. P. Jensen: Formaalet med det foreliggende Lovforslag, som blev fremsat den 3. Oktober 1929, og som hedder Forslag til Lov om Ændring i Reglerne for Indkomst- og Formuebeskatningen til Staten, er i det væsentlige at genindføre Bestemmelserne i Loven af 10. April 1922, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale dette Lovforslag til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Man kan vel ikke sige, at den i 1927 vedtagne Lov om Formueskattelettelse for de mest velhavende Medborgere og de største Aktieselskaber har vakt vild Begejstring ude i Vælgerbefolkningen. Der er ikke Tvivl om, at netop denne Lov tilligemed Lovene om Nedsikring har bidraget allerstærkest til at fælde Ministeriet Madsen-Mygdal. Det var en af de Love, som Vælgerbefolkningen reagerede stærkest overfor, og det ikke uden Grund. Det er jo urimeligt — saaledes maa vi fra vor Side se paa det; og saaledes saa Befolkningen paa det —, at man tager fra de fattigste for at give de velhavende en større Lettelse. Man tog fra de fattigste med en vis Dristighed, uden at blinke; man mente, det kunde man gøre ganske uden Hensyn til, hvorledes deres økonomiske Stilling var. Man vidste samtidig med, at man gav de mest velhavende denne Skattelettelse paa deres Formue, at de kunde have eksisteret, uden at man havde givet dem denne Lettelse. Derfor var det en velfortjent Straf, naar